Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 146

p Rotinus aerei mellis cœlestia dona Exequar. Rhetorice dictur⁹ de rebus minimis mag̃ ꝓmittit: vt & leuẽ materiã subleuet: & attentũ faciat auditorẽ: Sane perite: qm̃ scit breue eẽ op⁹ hoc de apibus: & intra paucos versus posse cõsumi: vsus ẽ translatoibus ad dilatandã materiã dicens apes hr̃e reges: p̃toria vrbes & pp̃los. Sane sciendũ vt sup̃ diximus vltimã ꝑtem hui⁹ libri eẽ mutatã. Nam galli laudes hũit locus ille: q nũc orphei cõtinet fabulã: q̃ insertaest postq̃ȝ irato augusto occisus ẽ Gallus. Protinus: Deinceps: exinde ẽt floridũ agrũ exequar: sicut sum cæteros execut⁹

Rotinus aerei mellis redolẽtia regna
Hybleas & apes aluoꝝ & cætera tecta
Quidque alibi flores examia queque legenda
Indicat: humẽtisq̃ȝ fauos celestia dona.

P. Virgilii Maronis Georgicorũ.
Liber quartus.

Rotinus aerei mellis celestia dona
Exequar hãc ẽt mœcẽas aspice partẽ.
Admiranda tibi leuiũ spectacula rerum.
Magnanimosq̃ȝ duces totiusq̃ȝ ex ordĩe gẽtis
Mores: & studia & pp̃los & prælia dicã.
In tenui labor: at tenuis nõ gloria: siquẽ
Numina leua sinũt: auditque vocatus appollo
Principio sedes apibus statioque petẽda
Quo neq̃ȝ sit vẽtis aditus: nã pabula vẽti
Ferre domũ ꝓhibẽt: neq̃ȝ oues: ædiq̃ȝ petulci
Floribus insultẽt: aut errans bucula campo
Decutiat rorẽ & surgẽtes atterat herbas:
Absint & picti squallẽtia terga lacerti
Pĩguibus a stab̃lis meropesq̃ȝ aliq̃ȝ volucres:
Et manibus ꝓgne pectus signata cruẽtis.
Om̃ia nã late uastãt: ipasque volantes
Ore ferũt dulcẽ nidis immitibus escam.
At liquidi fontes: & stagna virẽtia musco
Adsint: & tenuis fugiẽs ꝑ gramina riuus
Palmaq̃ȝ vestibulũ aut ingẽs oleaster obũbret
Vt cum prima noui ducent examina reges
Vere suo ludetque fauis emisa iuuentus
Vicina inuitet decedere ripa calori
Obuiaque hospiciis teneat frondẽtibus arbor
In mediũ seu stabit iners seu ꝓfluet humor
Transuersas salices: & grandia coniice saxa
Pontibus vt crebris possint cõsistere. & alas
Pandere ad æstiuum solem: si forte morantes
Sparserit: aut p̃ceps neptunno immiserit eurus.

Et aerei mellis dicit: q̃a mel ex rore colligit: q vtiq̃ȝ ex aere defluit: Vñ ẽ & cælestia dona. i. munus deoꝝ Antea. n. mel inueniebat̃ i foliis. vt Mellaq̃ȝ decussit foliis Hãc ẽt sicut supiores. Admiranda tibi. audies ex reb⁹ leuib⁹ digna stupore eẽ in apibus ꝓceres & tanta certamina. Mores. q̃a castæ sunt vt illũ adeo placuisse apibus mirabere morẽ. Et studia. vt Tant⁹ amor floꝝ & generãdi gl̃a mellis. Et pp̃los. vt Bigæ regũ facies: ita corpa plebis: Et p̃lia dicã. vt erũpunt portis: cõcurrit̃ æthere in alto. In tenui labor: at tenuis nõ gl̃a: Cõpensatio ẽ laboris qđ magnã dat gl̃am si fuerit materia exilis ornata. Numia leua: ꝓspera: vt alibi intonuit leuũ Auditq̃ȝ vocat⁹ Appollo. aut q̃si poeta appollinẽ inuocat: aut q̃si pastoralẽ deũ. Nã appollo Nomius dicitur.
Principio sedes: dicit vbi aluearia ponenda sint: in q̃ eẽ satis pite & ea q̃ abesse debeant. s. ne noceãt apib⁹: & q̃ debeant adesse Virg. optie cõmeorat Sane sciendũ qm̃ supra ait: Magnanimosq̃ȝ duces: lõ itulit mõ sedes statioq̃ȝ: quã trãslationẽ diligẽter reuersat. Hædiq̃ȝ petulci. Lasciui. & exultãtes: & petulci dci ab appetẽdo: vñ & meretrices petulcas vocam⁹. Picti terga lacer. picta terga hñtes. Pinguib⁹ a stabulis: plenis: sicut ẽt ianes res tenues noiam⁹ ecõtrario. Meropesq̃ȝ aliæq̃ȝ volucres. dicendo aliæ volucres oñdit meropes eẽ aues: sunt ãt virides & vocãt̃ apiastræ q̃a aues comedũt. Et manib⁹ ꝓgne. nomẽ posuit ꝓ noie Nã philomẽa i hirũdinẽ versa ẽ: ꝓ q ꝓgnẽ vel q̃si sororẽ posuit vel q̃si eã q̃ fuerat illi⁹ sceleris cã. nã ipa miserat tereũ ad ducendã sororẽ. Dulcẽ nidis imitib⁹ escã. i. crudelibus pullis: q apum morte nutriunt̃. Et tenuis fugiẽs. Suspẽdẽdũ ẽ tenuis: ne icipiãt eẽ duo epitheta: qđ apđ latios cõstat eẽ vitiosũ. Vere suo. Sibi g̃to & aptissimo. Vicina iuitet decedere ripa calori: vt æst⁹ possint aquaꝝ vicinitate. In mediũ. Ordo est In mediũ trãsuersa. salices & grãdia cõiice saxa. Põtib⁹ vt crebris: Velut põtib⁹. nã ñ sũt põtes. Si forte morãtes. tarde remeantes ex pascuis. Neptũno imerserit. Deũ ꝓ aq̃s posuit. CHRI. Protin⁹ aerei mellis. Cũ de apib⁹ atq̃ȝ de eo qđ ab iis ẽ melle narrãdũ sit: ex eoꝝ q hmõi interp̃tatõnem q̃rũt re futurũ arbitror: vt semel sed breuibus cũcta ꝑcurram⁹: de qb⁹ & diligentissime ab iginio ornatissime a Virg. & elegãtissime a Celso dictum affirmat Columella. Principio enim qui fabulose magisq̃ȝ vere rem prosequũtur. alii mulierem pulcherrimam fuisse Melissam referunt: eam in huiusmõi insectum relicto tamen sibi suo vetusto nomine Iuppiter conuertit. Apes enim græce μέλισσαι dicuntur. Home. autem apes ex cra Petulci.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0145
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG